การปรับปรุงโครงสร้างรูปภาพตัวอักษรเพื่อการรู้จำรูปแบบ

Modification of image character structures for pattern recognition

เศรษฐไกร พ่อค้า¹ ,ศิวกรณ์ อาจรักษา² และ วัชรพงศ์ ทองตัน³

สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี

Emails: 56660201@go.buu.ac.th¹, 56660009@go.buu.ac.th², 56660147@go.buu.ac.th³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการนำเสนอวิธีเพื่อปรับปรุงโครงสร้างรูปภาพ ตัวอักษรและนำลักษณะโครงสร้างที่ถูกปรับปรุงใหม่เหล่านี้ไปใช้ เป็นข้อมูลนำเข้าในฟังก์ชัน OCR (Optical Character Recognition) เนื่องจากวิธีการรู้จำรูปแบบตัวอักษรของฟังก์ชัน OCR ยังมีข้อจำกัดในด้านมาตรฐานของรูปแบบตัวอักษร หาก ข้อมูลนำเข้ามีรูปแบบของตัวอักษรที่ไม่เป็นมาตรฐานจะทำให้ การรู้จำในฟังก์ชันมีประสิทธิภาพน้อยลง ซึ่งขั้นตอนการทำงาน ในงานวิจัยนี้จะประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นตอนที่ 1 กระบวนการในการคัดแยกรูปแบบของตัวอักษรเพื่อเลือกใช้วิธี เฉพาะของตัวอักษร ขั้นตอนที่ 2 กระบวนการก่อนการ ประมวลผลภาพ (Pre-processing) จากการปรับปรุงโครงสร้าง ตัวอักษรโดยใช้หลักเรขาคณิตก่อนเข้าฟังก์ชัน OCR และขั้นตอน สุดท้ายเรียกใช้ฟังก์ชัน OCR เพื่อรู้จำรูปแบบของตัวอักษรที่ไม่ เป็นมาตรฐาน จากผลการทดลองงานวิจัยนี้จะทำการ เปรียบเทียบความถูกต้องของวิธีการในฟังก์ชัน OCR ปกติกับการ เปรียบเทียบการนำรูปแบบมาเทียบกัน (Template Matching) และวิธีการที่ถูกนำเสนอพบว่ามีอัตราความถูกต้องเพิ่มขึ้นจาก การเปรียบเทียบโดยวัดความถูกต้องจากกลุ่มคำถึง 70% จาก ข้อมูลนำเข้าในรูปแบบกลุ่มคำ

คำสำคัญ -- โครงสร้างตัวอักษร; กระบวนการก่อนการประมวลผลภาพ; การรู้จำตัวอักษร

Abstract

This research is to propose how to modify characteristic image structure for pattern recognition of text image for input of OCR (Optical Character Recognition). Because of OCR function's font recognition work only in standard font pattern. If the

input data is the form of character that is not standard pattern the 3 processing steps is used. First, classify the type of character for each algorithm. Second, image enhancement for OCR function. Third, OCR function is used to recognize. According to the result, the accuracy is increased to 70% when compares with normal OCR and Temple Matching.

Keywords- Character structures; Pre-processing; Optical Character Recognition

1.บทน้ำ

การรู้จำ (Recognition) [1] มีความสำคัญและเป็นศาสตร์แขนง หนึ่งของระบบปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) [2] การรู้จำตัวอักษรมีขั้นตอนการทำงานที่สำคัญคือการวิเคราะห์ ภาพที่ประกอบไปด้วยตัวอักษร แล้วทำการดึงตัวอักษรออกมาที ละตัวตามลำดับ หากการแยกตัวอักษรไม่มีประสิทธิภาพและไม่ ถูกต้องจะทำให้ผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนผิดพลาด การใช้งาน ระบบรู้จำตัวอักษร (OCR :Optical Character Recognition) นั้นจะช่วยลดระยะเวลาในการนำข้อมูลประเภทรูปภาพของ ตัวอักษรไปจัดเก็บโดยวิธีการพิมพ์หรือการนำไปสแกนภาพซึ่ง ข้อมูลที่ได้ไม่สามารถแก้ไขข้อมูลเพื่อจัดเก็บได้ เช่นการแก้คำผิด และการเพิ่มข้อความลงไป เป็นต้น ทำให้เกิดความไม่สะดวกใน การใช้งานข้อมูลที่ต้องการ อย่างไรก็ตามการประมวลผลของ OCR ยังมีรูปแบบตัวอักษรที่เป็นมาตรฐานทำให้ความ หลากหลายของตัวอักษรที่นำเข้า OCR นั้นมีผลกระทบต่อความ ถูกต้องของตัวอักษร

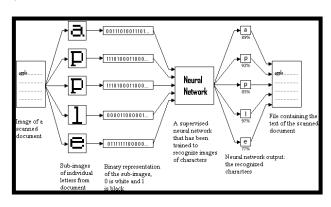
เนื่องจากการพัฒนาตัวอักษรให้มีความสวยงามมากขึ้น จากอักษรมาตรฐานทั่วไปและถูกนำมาใช้งานในการเขียนลงบน สิ่งพิมพ์มากขึ้นทำให้การจัดเก็บข้อมูลจากสิ่งพิมพ์ลง คอมพิวเตอร์ด้วย OCR นั้นมีความถูกต้องน้อยลงด้วยเหตุนี้จึง นำเสนอการทำ Pre-processing ของภาพให้เข้าเงื่อนไขของ รูปแบบ OCR และให้มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอักษรมาตรฐาน โดยทั่วไปแล้วอักษรนั้นเกิดจากการขีดเขียนโครสร้างที่มีความ ใกล้เคียงกับรูปทรงซึ่งจะมีลักษณะเฉพาะของแต่ละตัวอักษรได้ จากเรขาคณิตในบางตัวอักษรทำให้เกิดรูปแบบของตัวอักษรโดย ขอบเขตตัวอักษรที่ใช้เป็นประเภทอักษรศิลป์ของยี่ห้อสินค้ามา ทำการทดสอบ

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาปัญหาของตัวอักษรศิลป์จากข้อมูลนำเข้านั้นพบว่า รูปแบบตัวอักษรของศิลป์มีรูปแบบคล้ายคลึงกับอักษรมาตรฐาน เพียงเล็กน้อยแต่ยังคงลักษณะเฉพาะของตัวอักษรไว้ทำจึงได้ใช้ ทฤษฎีเบื้องต้นของการ Recognition ของ OCR ใน MATLAB® ทฤษฎีการทำงานก่อนการประมวลผล (Pre-processing) ทฤษฎี จับคู่แม่แบบ (Template Matching)

2.1 OCR (Optical Character Recognition)

โปรแกรมการรู้จำอักขระด้วยแสง ซึ่งเป็นโปรแกรมที่สามารถอ่าน ตัวอักษรของรูปภาพที่อยู่บนคอมพิวเตอร์หรือไฟล์ภาพที่ถูก แสกนเข้ามาเพื่อนำมาแปลงเป็นภาษาเครื่องของคอมพิวเตอร์ทำ ให้สามารถแก้ไขข้อมูลของตัวอักษรได้หรือจัดเก็บลงคอมพิวเตอร์ทำ ให้สามารถแก้ไขข้อมูลของตัวอักษรได้หรือจัดเก็บลงคอมพิวเตอร์ ได้โดยที่ OCR จะมีขั้นตอนกระบวนการสกัดคุณลักษณะของ ตัวอักษร (Feature Extraction) การแยกวัตถุที่สนใจ (Segmentation) การจำแนกหมวดหมู่ (Classification) โดยที่ โปแกรม OCR จะนำข้อมูลนำที่เป็นรูปภาพตัวอักษร โปรแกรม OCR จะทำการตัดแบ่งคำให้มีอักษรเพียงหนึ่งตัวและแปลงภาพ ให้อยู่ในข้อมูลของเมทริกซ์ 0 และ 1 แล้วนำข้อมูลไปจำแนก หมวดหมู่ (Classification) ซึ่งจะมีกระบวนการทำงานตาม รูปภาพที่ 1

รูปที่ 1. ภาพกระบวนการของโปรแกรม OCR จาก http://how-ocr-works.com/history/neural-networks.html

2.2 การทำงานก่อนการประมวนผล (Pre-processing)

ก่อนการประมวนผล จากข้อมูลรูปภาพที่เข้ามามีลักษณะรูปแบบ ตัวอักษรที่ไม่ได้มาตรฐาน จึงทำการปรับปรุงโครงสร้างของ รูปแบบตัวอักษรเพื่อให้ใกล้เคียงกับตัวอักษรแบบมาตรฐาน โดย ใช้หลักการของเรขาคณิตมาช่วยปรับปรุงโครงสร้างข้อมูลรูปภาพ เพื่อให้ได้คุณภาพตัวอักษรที่ดีขึ้น ซึ่งจากการสังเกตของรูปแบบ ตัวอักษรมีการใช้โครงสร้างทางเรขาคณิตเป็นแบบในการสร้าง ตัวอักษร โดยใช้การประมวลผลรูปร่างกับโครงร่างของภาพ (Morphological Image Processing)

2.2.1 การประมวนผลรูปร่างกับโครงร่างของภาพ (Morphological Image Processing)

เป็นการประมวนผลภาพโดยเกี่ยวกับการแยกส่วนประกอบของ ภาพออกเพื่อใช้ในการแสดงรูปร่างในเมทริกซ์จะประกอบไปด้วย ค่าระดับขาว-ดำคือ 0 และ 1 ซึ่งได้นำวิธีการ การทำให้ภาพผอม ลง (Thinning) มาใช้สามารถทำได้โดยอาศัย กฎ 2 ข้อ คือ n_1 และ n_2 ดังสมการต่อไปนี้

$$2 \le \min\{n_1(p), n_2(p)\} \le 3$$
 (1)

เมื่อ

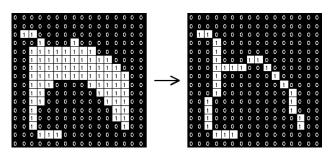
$$n_1(p) = \sum_{k=1}^4 x_{2k-1} \vee x_{2k}$$
 (2)

$$n_2(p) = \sum_{k=1}^4 x_{2k} \vee x_{2k+1}$$
(3)

n คือ Inf (Infinity)

p คือ พิกเซล (Pixel)

 $oldsymbol{x}$ คือ ค่าของ 8 neighbors ของ $oldsymbol{p}$ โดยเริ่มจากทางขวาและวน ตามเข็มนาฬิกา

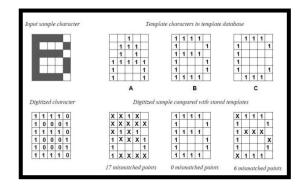

รูปที่ 2. ภาพแสดงผลลัพธ์ของการดำเนินการด้วยวิธี Thinning จาก http://homepages.inf.ed.ac.uk/rbf/HIPR2/thin.htm

วิธีการทำ Thinning จะมี 2 ขั้นตอน ซึ่งขั้นตอนแรกจะ ใช้กฎ n_1 โดยการนำ Template ขนาด 3x3 สแกนไปตาม ข้อมูลภาพและทำการพิจารณาพิกเซลบริเวณขอบภาพว่า สามารถลบได้หรือไม่ถ้าลบได้ให้หมายเหตุไว้แต่ยังไม่ต้องลบ หลังจากที่สแกนทั่วทั้งภาพก็ให้ทำการลบข้อมูลภาพดังที่ได้หมาย เหตุไว้ ขั้นตอนที่สองใช้กฎ n_2 และดำเนินการเหมือนการใช้กฎ ข้อที่ n_1 เมื่อทำการลบข้อมูลภาพที่มีไว้ในหมายเหตุแล้วก็ให้ ทำซ้ำต่อไปจนไม่สามารถลบข้อมูลภาพออกได้อีก

2.3 การจับคู่แม่แบบ (Template Matching)

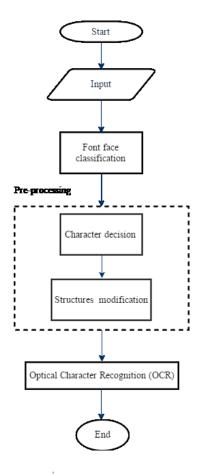
แม่แบบการจับคู่เป็นเทคนิคการมองเห็นระดับสูงที่ระบุส่วนต่างๆ บนรูปภาพที่ตรงกับแม่แบบที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ขั้นตอนวิธีการ จับคู่แม่แบบขั้นสูงช่วยให้การหาแม่แบบโดยไม่คำนึงถึงความ สอดคล้องและความสว่างเฉพาะเทคนิคการจับคู่แม่แบบมีความ ยืดหยุ่นและค่อนข้างตรงไปตรงมาซึ่งเป็นหนึ่งในวิธีการที่นิยม มากที่สุดของการจำกัดวัตถุโดยมีการทำงานแบบสังเขปดัง รูปภาพที่ 3

รูปที่ 3. ภาพการทำงานของ Template Matching จาก https://www.hackster.io/kapildevkumar/smart-pen-e04e06

3.วิธีดำเนินงาน

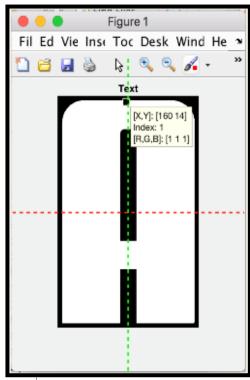
จากการศึกษาของทฤษฎีต่างๆ ดังกล่าวจะทำให้ได้แนวคิดและวีธี การแก้ไขปัญหาตามแผนการดำเนินการตามรูปภาพที่ 4 ว่าต้องมี ขั้นตอนการดำเนินงานไปในทิศทางใด

รูปที่ 4. ขอบเขตการดำเนินงาน

3.1 การเลือกกลุ่มตัวอักษร (Font face classification)

โดยใช้การความหนาของช่วงพิกเซลของรูปภาพในการหา ลักษณะเฉพาะโดยนำตัวอักษรข้อมูลทั้ง 26 ตัวของกลุ่มตัวอักษร นั้นมาทดสอบ ในที่นี้เลือกข้อมูลจากตัวอักษรศิลป์ของ PUMA, ADIDAS และ NIKE โดยคณะผู้วิจัยได้เลือกตัวอักษรของ PUMA, ADIDAS และ NIKE เพราะเป็นกลุ่มเป้าหมายในปัจจุบันที่มีการ นำอักษรไปใช้งานในการทำสินค้าและเป็นกลุ่มสินค้ายอดนิยมใน ธุรกิจของเสื้อผ้า รองเท้า โดยเมื่อได้นำอักษร มาจัดกลุ่ม โดยดู ลักษะจากภาพความใกล้เคียงกลุ่มตัวอักษรซึ่งจากผลการทดลอง พบว่า ลักษณะของชนิดตัวอักษร PUMA นั้นมีความแตกต่างจาก ลักษณะของชนิดตัวอักษรของ ADIDAS และ NIKE เช่นรูปแบบ ของตัวอักษรที่แตกต่างกัน และ ความหนาของรูปแบบตัวอักษร ที่ไม่มีความสมส่วนในทุกด้านของชนิดตัวอักษร PUMA มีความ หนาที่แตกต่างกันจึงทำให้ผลลัพธ์ของ OCR แสดงผลไม่ถูกต้อง โดยขั้นตอนการหาค่าความแตกต่างคณะผู้วิจัยจะนำตัวอักษร ศิลป์มาหาโดยการวัดจากแนวแกน X และ แนวแกน Y เพื่อเก็บ ค่าของช่องเมทริกซ์ ค่า 1 และ 0 ของเมทริกซ์มาใช้งาน

รูปที่ 5. ภาพอักษร A ของ PUMA ระยะความแตกต่าง

เมื่อได้ค่าเมทริกซ์ของแนวแกน X และ แนวแกน Y แล้วจะนำค่า เมทริกซ์ที่ได้ในแต่ละแกนมาลบกันทั้ง 2 ค่า โดย ค่าที่ได้จะต้องไม่ติดลบจะใช้ค่าสัมบูรณ์ (Absolute value) เก็บ ค่าใส่ตัวแปรเมื่อได้ทั้ง 26 ตัวอักษรจะมาทำการหาค่าเฉลี่ยของ อักษรทั้งหมดเพื่อหาค่าที่อยู่นอกกลุ่มตัวอักษรนี้ แต่ยังเป็นกลุ่ม ตัวอักษรเดียวกันโดยปรับจุดเริ่มต้นของการแบ่งครึ่งจาก 1 ใน 2 เป็น 1 ใน 3 แทน

3.2 การนำภาพมาลบออกจากกัน (Subtraction)

จากการดำเนินงานใน 3.1 นั้นเราจะได้กลุ่มตัวอักษรที่แบ่ง แยกกันชัดเจนแล้วต่อไปจะทำการ Subtraction ภาพเพื่อระบุ วิธีการว่าควรใช้รูปแบบวิธีคิดของตัวอักษรชนิดไหน โดยการนำ ภาพใน ฐานข้อมูลภาพมาลดขนาดรูปภาพ (Resize) ให้เท่ากัน กับภาพนำเข้า แล้วนำมาลบกันจะทำให้ค่าของภาพนั้นมีค่าเข้า ใกล้ 0 ซึ่งก็คือตัวอักษรตัวนั้นออกมา

3.3 เลือกวิธีการเฉพาะของกลุ่มตัวอักษร

ใช้เรขาคณิตโดยจัดกล่มได้ตามตารางที่ 1

ตาราง 1. การจัดกลุ่มเลือกใช้เรขาคณิตในการพิสูจน์ตัวอักษร

สามเหลี่ยม	สี่เหลี่ยม	วงรี	อื่นๆ
Α	С	Р	В
М	0		D
N	S		Н
V			U
W			ฯลฯ

เมื่อได้ภาพตัวอักษรที่ต้องการแล้วจะทำการเลือกวิธี ของเป้าหมายจากขั้นตอน การนำภาพมาลบออกจากกัน (Subtraction) ซึ่งได้ผลลัพธ์เท่ากับตัวอักษรที่มีอยู่ใน Template นำภาพมา ตัดออก (Crop) โดยการหาพื้นที่ของ สี่เหลี่ยม (Bounding Box) ของรูปภาพเมื่อได้สัดส่วนของ รูปภาพมาแล้วจึงนำเข้าวิธีการลดรูปดัดแปลงตามลักษณะเฉพาะ ของตัวอักษร ซึ่งจะถูกปรับโครงสร้าง(Mask) แบบสามเหลี่ยม สี่ เหลียม วงรีหรือเรขาคณิตแบบอื่นๆ ตามความเหมาะสมของ ตัวอักษร ซึ่งในที่นี้จะขอยกตัวอย่างการทำอักษรตัว M โดยจะใช้ สมการพีทาโกรัสมาช่วยในการ Pre-processing [6] จาก สมการ

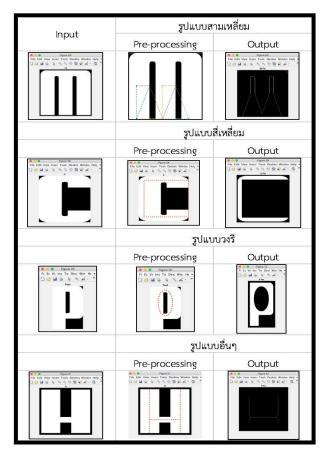
$$C^2 = X^2 + Y^2 (4)$$

 $oldsymbol{\mathcal{C}}$ คือ ผลลัพธ์ของด้านตรงข้ามมุมฉาก

X คือ ความยาวของฐานภาพ สามเหลี่ยม

Y คือ ความสูงของภาพจากจุดยอดที่หาได้

จากสมการที่ (4) จะทำให้เรารู้ความยาวของด้านตรงข้ามมุมฉาก เพื่อช่วยในปรับโครงสร้าง (Mask) แบบสามเหลี่ยมมาและทำ แบบเดียวกันกับสามเหลี่ยมรูปถัดไปจากนั้นจึงหาหาขอบของ วัตถุในภาพด้วยวิธีการของ Canny (Canny Edge Detection)

ตาราง 2. การปรับโครงสร้างของรูปภาพ(Mask) และการหาขอบภาพแบบ ต่างๆ

3.4 การเลือกน้ำเข้า OCR

กระบวนการ OCR เป็นกระบวนการที่สามารถประมวลผลแปล ภาพของข้อความจากการเขียนหรือจากการพิมพ์ให้อยู่ในรูปแบบ ของตัวอักษรมาตรฐานได้ถึง 90% ของทั้งหมด เนื่องจากชุด ข้อมูลภาพที่ใช้ทดลองมีลักษณะและชนิดเป็นตัวอักษรจึงได้นำ กระบวณการ OCR มาใช้ในการวิเคราะห์ผลลัพธ์

เมื่อได้ผลลัพธ์จากการปรับปรุงโครงสร้างของ กระบวนการ Pre-processing แล้วจะทำให้ข้อมูลเหล่านั้นมี ลักษณะข้อมูลที่เหมาะสมกับกระบวนการในการนำเข้า OCR ได้ ซึ่งในขั้นตอนส่วนนี้ไม่ได้มีความซับซ้อนมากนักเพราะทาง คณะผู้วิจัยได้ใช้เทคนิค OCR เป็นขั้นตอน Post-processing สำหรับการประมวลผลลักษณะของตัวอักษรจากชุดข้อมูลนำเข้า จากกระบวนการ Pre-processing หลังจากนั้นจะนำผลลัพธ์ที่ได้ ไปดำเนินการในขั้นตอนถัดไป

3.5 จัดเก็บผลลัพธ์เทียบอักษรแต่ละตัวจากผลลัพธ์ของ OCR

ผลลัพธ์ที่ได้เมื่อนำภาพนำเข้าผ่านกระบวนการ OCR จะถูกแปลง ให้อยู่ในรูปแบบของตัวอักษรหรือชุดตัวอักษร แต่ความถูกต้อง อาจจะยังไม่สมบูรณ์เนื่องจากกระบวนการ OCR จำเป็นต้องอ่าน ชุดข้อมูลนำเข้าเทียบกับกลุ่มคำในฐานข้อมูลที่เก็บไว้เพื่อดูว่า ตัวอักษรมีความถูกต้องตามรูปแบบของตัวอักษรหรือคำที่มี ความหมายหรือไม่ แต่ผลลัพธ์อาจไม่ถูกต้องเท่าที่ควรจึง จำเป็นต้องกระบวนการ Pre-processing เพื่อปรับปรุง โครงสร้างของภาพนำเข้าให้มีรูปแบบใกล้เคียงกับฐานข้อมูลของ OCR มากที่สุด

4. ผลการดำเนินงาน

เริ่มต้นกระบวนการวิจัย ทางคณะผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนำชุด ข้อมูลภาพ PUMA, ADIDAS และ NIKE จำนวน 30 ภาพ เข้าสู่ กระบวนการ OCR โดยแปลงเป็นข้อมูลภาพเป็นภาพไบนารี่ ซึ่ง ผลลัพธ์ของการทดสอบการนำเข้า OCR ไม่ถูกต้องเท่าที่ควร ซึ่ง จากผลการทดลองพบว่า ลักษณะของชนิดตัวอักษร PUMA นั้นมี ความแตกต่างจากลักษณะของชนิดตัวอักษรของ ADIDAS และ NIKE เช่นรูปแบบของตัวอักษรที่แตกต่างกันและความหนาของ รูปแบบตัวอักษรที่ไม่มีความสมส่วนในทุกด้านของชนิดตัวอักษร และมีมุมองศาของตัวอักษรในข้อมูลภาพนำเข้าที่เอียงมากกว่า หรือน้อยกว่า 90 องศา ดังนั้นข้อมูลนำเข้าจึงควรมีมุม 90 องศา และมีขนาดที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ชัดเจน

คณะผู้วิจัยจึงได้นำเสนอการหาลักษณะภาพก่อน (Pre-processing) เพื่อจัดกลุ่มตัวอักษรให้เหมาะสมโดยการหาค่าความหนาแน่นของแนวแกน X และ แนวแกน Y ของแต่ละ ตัวอักษรในข้อมูลภาพ โดยวิธีการที่นำเสนอจะแตกต่างกัน ออกไปตามชนิดของตัวอักษรเนื่องจากชนิดของตัวอักษรมี ลักษณะเฉพาะในบางจุดและมีความแตกต่างกัน จากนั้นนำ ผลลัพธ์ที่ได้จากการทำกระบวนการ Pre-processing เข้าสู่ กระบวนการ OCR ทำให้ได้ผลลัพธ์ที่แตกต่างออกไปจากเดิมที่ นำชุดข้อมูลภาพเข้ากระบวนการ OCR เลย โดยภาพที่ผ่านการ ทำ Pre-processing ก่อนนำเข้ากระบวนการ OCR ให้ผลลัพธ์ ความถูกต้องมากกว่าเดิมถึง 80% ซึ่งผลลัพธ์จากการทดลองยังมี บางตัวอักษรที่ยังไม่ได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการจึงจำเป็นต้องใช้วิธี อื่นในการเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านตัวอักษรเพื่อให้ มีความถูกต้องเพิ่มมากขึ้น

ตาราง 3. ประสิทธิภาพความถูกต้องในการอ่านตัวอักษร

ตัวอักษร PUMA				
Text	OCR	Preprocessing		
A	' I ' (ไอ)	Α		
В	.1.	В		
С	'E'	С		
D	' I ' (ไอ)	D		
E	'E'	E		
F	'F'	F		
G	- 11	G		
Н	- 11	Н		
I(i)	- 11	I		
J	'1'	J		
K	11	K		
L	'L'	L		
М	- 11	M		
N(n)	- 11	N		
0	' '(แอล)	0		
Р	' ' (ไอ)	Р		
Q	' ' (ไอ)	Q		
R	' I ' (ไอ)	R		
S	11	S		
T	'T'	T		
U	- 11	U		
٧	- 11	V		
W	- 11	W		
X	- 11	X		
Y	'0'	Y		
Z	'Z'	Z		

ตาราง 4. ประสิทธิภาพความถูกต้องในการอ่านตัวอักษร PUMA แต่ละขนาด

ตัวอักษรชนิด PUMA					
Size	OCR	Temple Matching	Preprocessing + OCR		
50 พ้อย (101*72)	23.07%	80.77%	92.30%		
100 พ้อย (181*123)	23.07%	88.46%	92.30%		
150 พ้อย (261*174)	23.07%	88.46%	92.30%		
200 พ้อย (341*225)	23.07%	88.46%	92.30%		
250 พ้อย (421*277)	23.07%	96.15%	92.30%		
300 พ้อย (500*328)	23.07%	88.46%	92.30%		
350 พ้อย (581*380)	23.07%	92.31%	92.30%		
400 พ้อย (661*431)	23.07%	88.46%	92.30%		

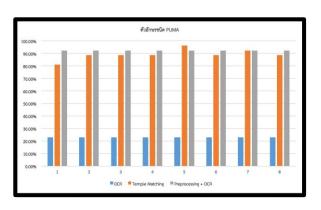
รูปที่ 6. ภาพตัวอย่างของตัวอักษร ADIDAS

รูปที่ 7. ภาพตัวอย่างของตัวอักษร NIKE

รูปที่ 8. ภาพตัวอย่างของตัวอักษร PUMA

รูปที่ 9. ประสิทธิภาพความถูกต้องแต่ละขนาด

5. สรุปผลทดลอง

จากปัญหาการพัฒนาตัวอักษรให้มีความสวยงามมากขึ้นจาก อักษรมาตรฐานทั่วไปและถูก นำมาใช้งานในการเขียนลงบน สิ่งพิมพ์มากขึ้นทำให้การจัดเก็บข้อมูลจากสิ่งพิมพ์หรือรูปภาพลง คอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม OCR นั้นมีปัญหากับการอ่าน ตัวอักษรศิลป์เป็นอย่างมาก จึงได้เสนอการวิเคราะห์หา รูปลักษณะของตัวอักษรศิลป์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับ โปรแกรม OCR และได้ใช้ขั้นตอนการทำการประมวลผลขั้นต้น (Pre-processing) เพิ่มขึ้นมาเป็นตัวตัวช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ผล ทดลองกับตัวอักษรชนิด PUMA ,ADIDAS และ NIKE พบว่า อักษรศิลป์ที่นำเข้า OCR โดยไม่ทำ Pre-processing ก่อนนั้นให้ ผลลัพธ์ลดลงจากการเปรียบเทียบกับตัวอักษรมาตรฐานถึง 80% ของรูปภาพตัวอักษรที่ใช้ในการทดลองและการทดลองใช้วิธีการ

เปรียบเทียบรูปแบบ (Template Matching) ตัวอักษรนั้นให้ ผลลัพธ์ในรูปแบบที่เป็นแค่ตัวอักษรที่ไม่ใช่กลุ่มคำถึง 100% แต่ ถ้าหากเป็นกลุ่มคำความถูกต้องในการเปรียบเทียบจะน้อยลง ตามลำดับเพราะไม่มีการจัดรูปแบบของตัวอักษรเพื่อใช้ในการ เปรียบเทียบทำให้ตัวอักษรมีการซ้อนทับกันในบางครั้งและ เนื่องจากต้องคอยกำหนดรูปแบบตัวอักษรเพื่อใช้เป็นตัว เปรียบเทียบนั้นจึงจำเป็นต้องมีการเก็บชนิดของตัวอักษรไว้ให้ได้ มากที่สุดเพื่อความถูกต้องของการนำไปใช้แต่หากนำตัวอักษรที่ ผ่านขั้นตอนการประมวลผลขั้นต้นโดยใช้วิธีวิเคราะห์รูปแบบของ ตัวอักษรแล้วนำเข้า OCR นั้น มีผลลัพธ์ที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับ ตัวอักษรมาตรฐานประมาณ 96% จากรูปภาพที่ใช้ในการทดลอง จะเห็นได้ว่าการทำ Pre-processing ก่อนนั้นสามารถช่วยเพิ่ม ประสิทธิภาพของโปรแกรม OCR เพิ่มขึ้นจากเดิมถึง 96% และ จากการเปรียบเทียบ (Template Matching) ถึง 10% ทำให้ ข้อมูลในการจัดเก็บลงคอมพิวเตอร์มีความถูกต้องหรือนำไปใช้ ประโยชน์ในด้านต่างๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. เอกสารอ้างอิง

- [1] OCR Introduction". Dataid.com. Retrieved 2013-06-16.
- [2] พิชญา แจ่มจันทร์ และ ณัฐชา เดชดำรง "ระบบรู้จำชนิด แบบอักษรด้วยแสง"วารสารคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยี ขั้นสูง ฉบับที่ 12 ต.ค. 2554 หน้า 57-62.
- [3] ความหมายของ OCR https://en.wikipedia.org/wiki/Optical character recognition
- [4] การทำงานErosion http://www.wbi.msu.ac.th/f ile/721/doc_42.pdf
- [5] โปรแกรม OCR https://www.mathworks.Com/pr oducts/matlab.html
- [6] Font Download MY PUMA แหล่งที่มา: http://www.dafont.com/my-puma.font
- [7] Font Download MY PUMA แหล่งที่มา: http://www.dafont.com/my-puma.font
- [8] Font Download ADIDAS แหล่งที่มา: http://famfonts.com/adidas
- [9] Font Download NIKE แหล่งที่มา: http://www.dafont.com/forum/read/72741/nike-font
- [10] โครงข่ายประสาทเทียม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าพระนครเหนือ